

ਏ ਅਗਰਵਾਲ

ਐਸ. ਐਸ. ਸਾਰੋਂ ਅਤੇ ਐਸ. ਆਰ. ਬਾਂਗੜ, ਜੇ. ਜੇ.

ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਜਵਾਬਦਾਰ

CRA ਨੰਬਰ D- 1026 - 2011 ਦਾ DB

ਅਕਤੂਬਰ 19, 2012

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 3973- ਐੱਸ. 16 ਫ਼ੀ 73,362,333,366(1) - ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 3860 - Ss.34,302,303,30 7-ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1959 - ਐੱਸ. 7, 25, 2 7, 2 7(3), 54, 59 - ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ), ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ - ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ - ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ .32 ਰਿਵਾਲਵਰ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। ਇੱਕ ਕਾਰਬਾਈਨ ਉਸਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਤੋਂ ਖੋਹ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ ਵੱਲ - ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਬਾਈਨ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਸੀ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ

302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਐੱਸ. 34 ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ - ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ.27(3) ਤਹਿਤ ਵਰਜਿਤ ਬੋਰ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ - ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ - ਪਲ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ - ਹਰ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ - "ਸਾਂਝੀ ਇਰਾਦੇ" ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਅਤੇ "ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਇਰਾਦਾ" - ਐੱਸ.302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਸ. 307 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਐੱਸ.302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਪਰ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ S.27(3) ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਦੁਆਰਾ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ - ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿਚਕਾਰ ਝੜਪ ਦੌਰਾਨ ਗੁੱਸਾ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਗੋਲੀ ਖੁੰਝ ਗਈ। ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਗੰਨਮੈਨ ਦੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵੀ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਤਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੰਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਤੋਂ ਫਾਇਰ ਆਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ-ਕਮ ਆਈਜੇ ਸਿੰਘ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਝੜਪ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਕਤਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ। . ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਕੇ ਜੋ ਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਉਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਝਗੜੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸ੍ਰੀ ਰਾਏ ਨੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ) ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਤਲ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ

ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(ਪੰ: ੫੧)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਜਿਤ ਹਥਿਆਰਾਂ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਗੋਲਾ-ਬਾਰੂਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਡੀਗਾਰਡ ਦੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਲੈ ਕੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 27 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (2012) 3 SCC 346** ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ **ਮਿੱਠੂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 473** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 303 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 303 ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿੱਠੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਵਧੇਰੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਜਿਤ ਐਮੀਸ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਅਸਲਾ ਜਾਂ ਐਨਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੰ: ੫੪)

ਆਰ ਐਸ ਰਾਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ ਐਸ ਬਰਾੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ (ਉਰਫ ਹੈਪੀ) ਸੀਆਰਏਐਨਓ ਵਿੱਚ। 2011 ਦਾ ਡੀ-1046-ਡੀ.ਬੀ.

ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ - ਰਾਜ।

ਵਿਪੁਲ ਧਰਮਾਨੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ- ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ।

ਐਸਐਸ ਸਰੋ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਆਰਡਰ ਸੀ.ਆਰ.ਨੰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 2011 ਦਾ D-

1026-DB ਅਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਨੰ. ਡੀ-1046-ਡੀਬੀ ਆਫ 2011 ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 2011 ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 6 ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ (ਜ਼ਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 366 (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.' - ਸਬੋਪ ਵਿੱਚ) ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 19.10.2011 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਉਸੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 20.10.2011 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਸੀ.ਜਿੰ.ਸੀ.ਆਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 19.10.2011 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 20.10.2011 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 88 ਮਿਤੀ 05.09.2008 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 8, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 302/34 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ('ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.'- ਸਬੋਪ ਵਿਚ) ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1959 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 25 ਅਤੇ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 10,000/- ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ

ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (1) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਜੁਰਮ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 500/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ! ਇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 10,000/- ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 500/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ), ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਨੂੰ 19.10.2011 ਨੂੰ vidc ਦੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਏ) ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੇ ਬਿਆਨ (ਸ਼ਾਬਕਾ ਪੀ.ਬੀ.) 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੀ-34-847 ਚੰਦਰ ਨਗਰ, ਨੇੜੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਸਕੂਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਧੂ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਚੰਦਰ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ (ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਅਰਥਾਤ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ ਬੀ-34-847 ਚੰਦਰ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਨੀਲ ਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ, ਉਪਕਾਰ ਵਿਖੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਨਗਰ, ਦੁਸਹਿਰਾ ਗਰਾਊਂਡ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਯਾਨੀ ਕਿ

05.09.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈਪੀ (2011 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਏ. ਨੰ. 1046 ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ) ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (2011 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਏ. ਨੰ. ਡੀ-1026-ਡੀ.ਬੀ. ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ)) ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਾਲ ਠਾਕਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਗੰਨਮੈਨ ਸ਼ੰਮੀ ਕੁਮਾਰ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਬੋਲੈਰੋ ਗੱਡੀ ਜਿਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਪੀਬੀ-1 ਓਬੀਈ-4979 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਇਕ ਫੁੱਟ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਕੇ ਉਹ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਆਏ ਅਤੇ ਤਖਤਪੋਸ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ। ਦਫਤਰ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟਾਂ ਜਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੂੰ 20/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਸਿਗਰਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ (ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਸਿਗਰਟ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੋਬੀ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ

(ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਫਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਗੰਨਮੈਨ ਦੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਹ ਦੋਵੇਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 'ਲਲਕਾਰ' ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ) ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ) ਅਤੇ ਹੈਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 'ਮਾਰ-ਦਿੱਤਾ' ਦਾ ਅਲਾਰਮ ਉਠਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਤਿੰਨੋਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ) ਆਪਣੀ ਬੋਲੈਰੋ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰ ਨਗਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਘਟਨਾ ਦਾ ਮੰਤਵ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸੀ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਅਤੇ ਹੈਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੋਬੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਕੋਲ ਛੱਡ ਕੇ ਥਾਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲੀਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ. ਪੀ. ਬੀ.) ਦਰਜ ਕੀਤੇ।

(6) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ (ਐਸ.ਟੀ - ਸਬੋਪ ਵਿੱਚ) ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐੱਸ.ਐੱਚ.ਓ., ਪੀ.ਐੱਸ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 8, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੁਆਰਾ 05.09.2008 ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿੰਨੀ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਰਾਤ 11.00 ਵਜੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਹੀ ਮੰਨ ਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਐੱਸ.ਐੱਚ.ਓ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਗਸ਼ਤ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿੰਨੀ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਾਹਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ

(ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ SI/SHO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 302/34 ਅਤੇ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 25 ਅਤੇ 27 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਬਿਆਨ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ.) ਨੂੰ SI/SHO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਨੇ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਰਾਹੀਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਵਿਖੇ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ ਵੱਲੋਂ ਰਸਮੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਐਸਆਈ/ਐਸਐਚਓ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸਆਈ/ਐਸਐਚਓ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ (ਏਕਸ PW5/B) ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 175 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਲਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਏਕਸ.PW5/C ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਇੱਕ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'RS' ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ ਮੈਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4/ਬੀ ਰਾਹੀਂ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ, ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ 9 ਐਮ.ਐਮ. ਦੇ ਦੋ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਵੀ ਅੰਦਰ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ 'RS' ਛਾਪ ਨਾਲ ਸੀਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਪਾਰਸਲ ਨੂੰ ਮੀਮੋ ਏਕਸ.PW4/A ਰਾਹੀਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦਾ ਬੈੱਚ ('ਤਖਤਪੋਸ') ਅਤੇ ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਐਸਆਈ/ਐਸਐਚਓ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੁਆਰਾ ਮੀਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4/ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਨੋਕੀਆ ਮੋਕ ਦੇ ਦੋ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕੋਲ ਪਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4/ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਡੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਲਈ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਰਥਨ ਏਕਸ.PW5/E. ਉਸੇ ਦਿਨ, ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 3.00 ਵਜੇ ਮੁਰਦਾਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਿਨ, SI/SHO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਸਾਬਕਾ PW5/F ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਲਈ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦਾ ਬੋਰਡ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਐਸ.ਆਈ./ਸ਼ੌਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਸੀਲ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'LMCH' ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਲਾਸਟਿਕ ਦੇ ਬਕਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਸੀਲ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਲ 'LMCH' ਅਤੇ ਚਾਰ ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੀਮੋ ਏਕਸ.PW5/G ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਸਆਈ/ਐਸਐਚਓ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ।

(8) 08.09.2008 ਨੂੰ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ SI (PW-5) ਨੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 162 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 11.09.2008 ਨੂੰ

SI/SHO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) (PW-3) ਕੈਲਾਸ਼ ਚੌਕ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਿਥੋਂ ਅਸ਼ਵਨੀ ਬਾਵਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ (CRA ਨੰਬਰ DI 046-DB ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) 2011) ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਾਇਡ ਮੈਮੋ ਏਕਸ. PW5/H ਅਤੇ ਏਕਸ. PW5/I ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ। 1-ਆਈਸੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਮੋ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਭੇਜੀ ਹੈ। ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸਰਚ ਮੀਮੋ ਐਕਸ. ਪੀ.ਸੀ. ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। SI/SHO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਨੇ ਵੀ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਨਾਖਤੀ ਕਾਰਡ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਵਾਇਡ ਮੈਮੋ ਏਕਸ. PD ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਬਾਣੇ ਪਰਤਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(9) 14.09.2008 ਨੂੰ, ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੇ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਜੇ) ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਬਾਈਨ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਛੁਪਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਏਕਸ. PW5/J ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ HC ਅਤੇ ਗੁਨੈਲ ਸਿੰਘ I IC ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਜੇ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੱਕੜ ਦੇ ਅਲਮੀਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਬਾਈਨ, ਇੱਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ 9 ਐਮਐਮ ਦੇ 20 ਜਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਐਸਆਈ/ਐਸਐਚਓ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੀਲ 'ਆਰਐਸ' ਛਾਪ ਕੇ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਾਰਸਲ ਸਮੇਤ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਨੂੰ ਮੀਮੋ ਐਕਸ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਕੇ ਰਾਹੀਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਐਚ.ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਨੈਲ ਸਿੰਘ ਐਚ.ਸੀ. ਉਸਨੇ ਕਾਰਬਾਈਨ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਏਕਸ. PW5/L ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ।

(10) 17.09.2008 ਨੂੰ, SI/SHO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਨੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਮੀਮੋ ਏਕਸ. PW5/M ਰਾਹੀਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਖੋਜ ਮੀਮੋ ਏਕਸ. PA ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 19.09.2008 ਨੂੰ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ, ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਐਨ) ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ .32 ਬੋਰ ਦਾ ਰਿਵਾਲਵਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਵਰ ਸਮੇਤ, ਉਸੇ ਬੋਰ ਦੇ ਦੋ ਜਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ, ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕਾਰਬਾਈਨ ਅਤੇ ਛੇ ਡੱਬੇ

ਕਾਰਬਾਈਨ 9 ਐਮ.ਐਮ ਦੇ ਕਾਰਤੂਸ, ਜੋ ਗੱਤੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਦੇ

ਅਲਮੀਰਾ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕੇ ਕੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬੋਲੈਰੋ ਗੱਡੀ ਜਿਸਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-10-ਬੀ.ਈ.ਟੀ.-4979 ਨਿਊ ਡੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਰਕ ਕੋਲ ਖੜੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ (ਏਕਸ. PW5/N) ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ 32 ਬੋਰ, ਉਸ ਦੇ ਕਵਰ ਸਮੇਤ 32 ਬੋਰ, ਉਸੇ ਬੋਰ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਤੂਸ, ਇੱਕ ਅਸਲਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕਾਰਬਾਈਨ, ਗੱਤੇ ਦੇ 6 ਡੱਬੇ ਜਿਸ ਵਿਚ 9 ਐਮ.ਐਮ. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ 3 5/3 5 ਕਾਰਤੂਸ ਸਨ। ਪੰਜਵੇਂ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ 9 ਐਮਐਮ ਦੇ 20 ਕਾਰਤੂਸ ਸਨ ਅਤੇ ਛੇਵਾਂ ਡੱਬਾ ਖਾਲੀ ਸੀ। SI/SHO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਨੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਪਾਰਸਲ, ਰਿਵਾਲਵਰ ਦਾ ਕਵਰ ਅਤੇ ਦੋ ਕਾਰਤੂਸ, ਇੱਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕਾਰਬਾਈਨ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇ ਛੇ ਡੱਬੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਸਾਰੇ ਪਾਰਸਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'RS' ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਮੇਤ ਪਾਰਸਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓਮੈਮੋ ਐਕਸ. PW5/O ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (CRA ਨੰ. D-1026-DB ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। 2011) ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਐਚ.ਸੀ ਅਤੇ ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (2011 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਏ. ਨੰ. ਡੀ-1026-ਡੀ.ਬੀ. ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬੋਲੈਰੋ ਗੱਡੀ ਜਿਸ ਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-10-ਬੀ.ਈ.-4979 ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਵਿਦੀ ਮੀਮੋ ਏਕਸ. PW5/P ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ (ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ SI/PW-5) ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਏਕਸ s. PW5/Q ਅਤੇ PW5/R ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। 18.10.2008 ਨੂੰ, ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ SI/SHO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀਆਂ ਛੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਦੇ ਨਾਲ ਛੇ ਫੋਟੋਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੀਮੋ ਐਕਸ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ./ਐਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਐਸਆਈ/ਐਸਐਚਓ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ 'ਤੇ ਰਾਮ ਸਰਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਸਕੇਲ ਕੀਤਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਵਾਲੇ ਲੇਖ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਵਿਡੀਓ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਏਕਸ. PX ਮਿਤੀ 29.09.2008 ਅਤੇ Lx. PY ਮਿਤੀ 17.11.2008 ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ।

(11) ਤਫਤੀਸ਼ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚਓ. ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਨੇ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ (ਚਲਾਨ) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੇ ਧਾਰਾ 3 02/34 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 25 ਅਤੇ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 207 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) (ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮਿਤੀ 29.5.2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਜੋ ਕਾਰਜਾਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਧਾਰਾ 302 ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੇਸ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਕੇਸ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 14.5.2009 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) (ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ) ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ 05.09.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਪਕਾਰ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ਬੰਦ ਬਾਵਾ ਉਰਫ਼ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਸੋਨੂ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਚੰਦਰ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਗੰਨਮੈਨ ਦੇ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਕਾਰਬਾਈਨ (ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਬੋਰ) ਨਾਲ ਫਾਇਰਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ। 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੀ) ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਉਸੇ ਮਿਤੀ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ਬੰਦ ਬਾਵਾ ਉਰਫ਼ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਪਿਸਤੌਲ ਬਰਾਮਦ ਹੋਇਆ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰਮਿਟ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਨਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੀਜਾ, ਉਸੇ ਮਿਤੀ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਪਿਸਤੌਲ ਤੇਜ਼ਬੰਦ ਬਾਵਾ ਉਰਫ਼ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਸੋਨੂ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ। ਟੀਚਾ ਐਕਟ. ਚੌਥਾ, ਉਸੇ ਮਿਤੀ, ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੰਨਮੈਨ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਤੋਂ ਕਾਰਬਾਈਨ (ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਬੋਰ) ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ। ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-1, ਡਾ. ਆਰ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-2, ਬਲ ਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-3, ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸਿ. ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-4, ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ SI IO ਨੂੰ PW-5 ਵਜੋਂ, ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ PW-6 ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ HC ਨੂੰ PW-7 ਵਜੋਂ, ਰਾਮ ਸਰਨ ਨੂੰ PW-8 ਵਜੋਂ 1 IC, ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ HC ਨੂੰ PW-9 ਵਜੋਂ, ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ PW-10 ਵਜੋਂ 1 IC, ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ PW-10 ਵਜੋਂ PW-11 ਵਜੋਂ HC, PW-12 ਵਜੋਂ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ HC, PW-13 ਵਜੋਂ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ASI, PW-14 ਵਜੋਂ ਬਲਰਾਮ ਰਾਏ HC, PW-15 ਵਜੋਂ ਚਮਨ ਸਿੰਘ ASI, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸਮੇਤ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਰਟਰੀ (FSL) ਏਕਸ.PX ਅਤੇ ਏਕਸ.PY ਮਿਤੀ 29.09.2008 ਅਤੇ 17.11.2008 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

(13) ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) (ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ) ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸੌਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ।

(14) ਤੇਜ਼ਬੰਦ ਬਾਵਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਰਜਨ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ

ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਸੋਨੂੰ ਦੀ ਉਸਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਨੀਲਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਵਿਖੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ) ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਲਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਊ.-3) ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸ. ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) (ਪੀ.ਡਬਲਊ.-4) ਵੀ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ 7.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੁਲਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਝੂਠੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ 'ਚ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜਿਵੇਂ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 08.09.2008 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅੱਗੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਨਾਲ ਫਿੱਡਰਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਚਾਨਕ ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(15) ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (2011 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਨੰ. D-1026-DB ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਸੰਸਕਰਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੱਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਵਿੱਖੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸੱਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਇਲੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

(17) ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਇਹ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(18) ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (2011 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਏ. ਨੰ. ਡੀ-1026-ਡੀਬੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 27 (3) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 6, 2011 ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ)

(19) ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ 17.09.2008 ਨੂੰ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ., ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 8, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਦਰ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪੁਲ ਨੇੜੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। . ਇਲੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਇਕਬਾਲ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1) ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਸਮੇਤ ਇਕਬਾਲ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਵਿਖੇ ਗਿਆ | ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਇਕਬਾਲ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਦੀ ਕੰਧ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਐਸਐਚਓ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ (PW-1's) ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ SI/SHO (PW-5) ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੀਮੋ ਏਕਸ.ਪਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (PW-1)। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਵੀ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(20) ਡਾ.ਆਰ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ, ਮੈਡੀਕਲ ਅਫ਼ਸਰ, ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-2) ਨੇ ਹੋਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਡਾ. ਸੰਗਤਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦੋ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ ਹਨ:

(1) ਸਿਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 2" ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੇ ਉੱਪਰ 1 x 'ਇੱਕ ਇੰਚ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਮਾਰਜਿਨ ਸੜ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਖੱਬੀ ਕਾਰ ਤੋਂ 1" ਦੂਰ ਖੋਪੜੀ 'ਤੇ ਖੱਬੀ ਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਜ਼ਖਮ। ਹਾਸ਼ੀਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) ਖੋਜ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਟਰੈਕ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਟਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਟੋਰੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜ਼ਖਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਿਕਲਣਾ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਖਮ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਦੇ ਜ਼ਖਮ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਏ.) ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਤਸਵੀਰੀ ਚਿੱਤਰ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਏ./1) ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਖਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟਰੈਕ ਸੀ। ਜ਼ਖਮ ਨੰਬਰ 1 ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਖਮ ਨੰਬਰ 2 ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਐਕਸ.ਡੀ.ਏ./1 ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੋਲੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਅੱਗ ਸੀ। ਗੋਲੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਫਾਇਰ ਬਾਂਹ ਦੀ ਸੱਟ ਸੀ। ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, Ilirc ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ।

(22) ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਬੀ. ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੰਧੂ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਚੰਦਰ ਨਗਰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ (ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦਾ ਲੜਕਾ) ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨੀਲ ਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਵਿਖੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। 05.09.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ (ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ~ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੀਲ ਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੇਸ਼ੀ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗੰਨਸੈਨ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਬਾਅਦ ਬਰੀ)) ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਬੋਲੈਰੋ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਉਥੇ ਆਏ। ਉਕਤ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਉਹ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਅਤੇ 'ਤਖਤਪੋਸ਼' (ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਬੈਚ) 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸ਼ੰਮੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁਮਾਰ ਨੇ

ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ. 08.09.2008 ਨੂੰ ਉਹ ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸ਼ੰਮੀ ਕੁਮਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਲਝ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 162 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ।

ਬਿਆਨ. ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਲਈ ਸਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਗਰੇਟ ਦਾ ਪੈਕੇਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ 20/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਸੌਂਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦਾ ਪੈਕੇਟ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਫਿਰ ਨੀਲ ਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਆਏ। ਉਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਮਾਲਕ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। . ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕੋਲ ਰਿਵਾਲਵਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ ਵੱਲ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੰਨਮੈਨ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ @ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ। ਫਿਰ ਕਿਹਾ, ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਖੋਹ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਫਾਇਰ ਬਾਂਹ ਦੀ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਫਾਇਰਿੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਲਲਕਾਰੇ' ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਸ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ (PW-3) ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ (PW-3) ਨੂੰ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬੋਲੈਰੋ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰ ਨਗਰ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ। ਘਟਨਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਕਸੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਝਗੜਾ ਸੀ, 'ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਹੈਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। .ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਜਾ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਥਾਣੇ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ। ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿੰਨੀ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ ਨੇੜੇ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਬੀ.) ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ। 11.09.2008 ਨੂੰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3) ਪੁਲਿਸ ਸਮੇਤ ਕੈਲਾਸ਼ ਚੌਕ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦਾ ਮਾਮਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ

ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਫਿਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਵੀ ਲਈ। ਨਿੱਜੀ ਸਰਚ ਮੀਮੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀਸੀ ਓ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਪੀਡੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਮੈਮੋ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ। 3 ਟੀਐਨਐਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡੀ. ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਖੋਜ ਮੀਮੇ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ।

(23) ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਵੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੇ ਏਕਸ.PW4/A ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਦੋ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਗੜੀਆਂ ਜੈਕਟ ਵਾਲੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ (ਲੀਡ) ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੇ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4/ਬੀ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੇ ਏਕਸ.PW4/C, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ 'ਤਖਤਪੋਸ਼' (ਲੱਕੜੀ ਦੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਬੈਚ) ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੇ ਏਕਸ.PW4/D ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਨੌਕੀਆ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਮੋਬਾਈਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ (PW4) ਨੇ ਉਕਤ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੇ/ਡੀਜ਼ 'ਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਪਾਰਸਲ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ (PW-4) ਨੇ ਦੋ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ ਦੇਖੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ P-1 ਅਤੇ P-2 ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ; ਦੋ ਡਿਫੋਨਡ ਜੈਕਟਡ (ਲੀਡ) ਗੋਲੀਆਂ, ਮਾਰਕ P-3 ਅਤੇ ਮਾਰਕ P-4; ਦੋ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ, ਮਾਰਕ P-5 ਅਤੇ ਮਾਰਕ P-6। ਉਸਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਆਈਸੀ ਕਮੀਜ਼, ਅੰਡਰਵੀਅਰ, 'ਬੈਨੀਅਨ' (ਬੈਸਟ) ਅਤੇ ਪੈਟ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਦੇਖੇ ਜੋ ਏਕਸ.MO/1 ਤੋਂ ਏਕਸ.MOM ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪੇਟੀ ਏਕਸ.MO/5 ਸੀ। ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ ਵਾਲਾ 'ਡੱਬੀ' (ਛੋਟਾ ਬਕਸਾ) ਏਕਸ.MO/6 ਸੀ, ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ ਏਕਸ.MO/7 ਅਤੇ ਏਕਸ.MO/8 ਸਨ। 'ਤਖਤਪੋਸ਼' (ਲੱਕੜ ਦਾ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਬੈਚ) ਏਕਸ.MO/9 ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਕੇਟ ਏਕਸ.MO/10 ਸੀ।

(24) ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ।

(25) ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-6) ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 19.09.2008 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਲਈ ਡੀ.ਐਮ.ਸੀ. ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਦਰ ਨਗਰ ਪੁਲੀ (ਛੋਟੇ ਪੁਲ) ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ

ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਹ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਉਸਨੂੰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-6) ਗਲੀ ਨੰਬਰ 4, ਮੁਹੱਲਾ ਦੁਰਗਾ ਪੁਰੀ, ਹੈਬੋਵਾਲ ਲੈ ਗਈ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਕੋਠੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੋਕ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਕੋਠੀ ਵਿਚ ਵੜ ਗਏ। ਪਿਛਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦਾ ਅਲਮੀਰਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਸ ਅਲਮੀਰਾ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ .32 ਬੋਰ ਸਮੇਤ ਉਸਦਾ ਕਵਰ, ਖਾਲੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, ਉਸੇ ਬੋਰ ਦੇ ਦੋ ਜਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ, ਜੋ ਕਿ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਕੱਢ ਲਿਆ। ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਲਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਫੋਟੋ ਚਿਪਕ ਗਈ ਸੀ। Ue ਨੇ ਕਾਰਤੂਸ ਵਾਲੇ ਗੱਤੇ ਦੇ ਛੇ ਛੋਟੇ ਡੱਬੇ ਵੀ ਕੱਢ ਲਏ। ਚਾਰ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ 35 ਕਾਰਤੂਸ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ 20 ਕਾਰਤੂਸ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ ਏਕਸ.PW5/O ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਸਕੇਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਪਾਰਸਲ ਪਾ ਕੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-6) ਨੇ ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਬੋਲੈਰੋ ਗੱਡੀ ਨੰਬਰ 4979 ਜੋ ਕਿ ਨਿਊ ਡੀ.ਐਮ.ਸੀ ਦੇ ਪਾਰਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜੀ ਸੀ, ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੀਮੋ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਪੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(26) ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ HC (PW-7) ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 19.09.2008 ਨੂੰ, ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ SI/SHO (PW-5) ਨੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਏਕਸ.PW5/N। ਜਿਸਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ .32 ਬੋਰ ਦਾ ਰਿਵਾਲਵਰ, ਉਸ ਦੇ ਕਵਰ ਸਮੇਤ ਉਕਤ ਬੋਰ ਦੇ ਦੋ ਜਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ, ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਅਸਲਾ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਕਾਰਬਾਈਨ, ਗੱਤੇ ਦੇ ਛੇ ਡੱਬੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 9 ਐਮ.ਐਮ. ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ 35-35 ਕਾਰਤੂਸ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ 9 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਦੇ 20 ਕਾਰਤੂਸ ਸਨ ਅਤੇ ਛੇਵਾਂ ਡੱਬਾ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਕਿਊ ਅਤੇ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਆਰ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(27) ਰਾਮ ਸਰਨ HC (PW-8) ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਬਲਦਕਵੀ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸਕੇਲ ਕੀਤਾ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਏਕਸ.PW8/A ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।

(28) ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ HC (PW-9) ਨੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।

(29) ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਐਚ.ਸੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਿਤੀ 05.09.2008 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 8, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ (PW-10) ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ SI/SHO (PW-5) ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ <

ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਿੰਨੀ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਨੇੜੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਿੱਥੋਂ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਰਾਹੀਂ ਥਾਣੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ (PW-10) ਨੇ ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 8, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁੱਕਾ (ਮੀਮੇ) ਸੌਂਪਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ

(ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10) ਵਾਪਸ ਮਿੰਨੀ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਅਸਲ

SI ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਨੂੰ ਰੁਕਾ (ਮੈਮੋ)। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਲਾਸ਼ ਵਾਰਸਾਂ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

10) ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ।

ਰਾਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-10) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ (ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਅਤੇ ਪਲਾਸਟਿਕ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਡੱਬਾ; ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਸਲ 'LMCH' ਵਾਲੀ ਮੋਹਰ ਵਾਲੀ ਛਾਪ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਨੂੰ ਚਾਰ ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਥਾਣੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ (PW-10) SI/SHO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਰਸਲ ਅਤੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਫਿਲਮਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। PW5/G ਉਸਨੇ (PW-10) ਅੱਗੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 07.10.2008 ਨੂੰ ਚਮਨ ਸਿੰਘ MHC ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ .32 ਬੋਰ ਦਾ ਰਿਵਾਲਵਰ, ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਬਾਈਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 10 ਕਾਰਤੂਸ 9mm ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ

ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪਾਰਸਲਾਂ ਨੂੰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਚੰਡੀਗੜ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਲ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'RS' ਨਾਲ ਸਕੇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਖ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ (PW-10) ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਰਸਲਾਂ ਨੂੰ MHC ਚਮਨ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। 08.10.2008 ਨੂੰ MHC ਚਮਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਨੂੰ (PW-10) ਕਿਹਾ ਪਾਰਸਲ ic ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਵਾਲਵਰ, ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਸੀ! ਐਨਜੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਨੂੰ ਸੀਲ 'ਆਰ.ਐਸ.' ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ .32 ਬੋਰ ਦੇ ਪੰਜ 9 ਐਮਐਮ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਪੰਜ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਚੰਡੀਗੜ ਵਿਖੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-10) ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਰਸਲ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਬਰਕਰਾਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕੋਲ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ

ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ MHC ਚਮਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਸੀਦ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪਾਰਸਲ ਉਸਦੇ (PW-10) ਕੋਲ ਰਹੇ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 161 Cr.PC ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ SI/SHO (PW-5) ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ।

(30) ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ HC (PW-11) ਨੇ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਏਕਸ.PW1 1/A ਦੀ ਸਹੀ ਫੋਟੋਕਾਪੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ)।

(31) ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਐਚਸੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-12) ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 5/6.09.2008 ਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਭਾਵ ਨੀਲਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਸਹਿਰਾ ਗਰਾਊਂਡ, ਉਪਕਾਰ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ SI/SHO (PW-5) ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਏਕਸ.P1 ਤੋਂ ਏਕਸ.P6 ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਏਕਸ.P7 ਤੋਂ ਏਕਸ.P 12 ਸਮੇਤ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (PW-5) ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ vidc memo ਏਕਸ.PW5 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। / ਐੱਸ.

(32) ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ASI (PW-13) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਗੈਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (2011 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਨੰ. DI 026-DB ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ), ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਗੰਨਮੈਨ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਰਡਰ ਏਕਸ.PW1 3/A ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ।

(33) ਬਲਰਾਮ ਰਾਏ HC (PW-14) ਨੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਏਕਸ.PW14/A ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਮਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ 9 ਐਮਐਮ ਅਤੇ ਕਾਰਟ੍ਰਿਡਜੀਸੀਐਸ ਦੇ ਦੋ ਲੀਡ ਡਿਫਾਰਮਡ ਜੈਕੇਟਡ ਬੁਲੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦਾ ਪਾਰਸਲ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਮਿੱਟੀ ਦਾ 'ਡੱਬੀ' (ਛੋਟਾ ਬਕਸਾ) ਮਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ MHC ਚਮਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 12.09.2008 ਨੂੰ MHC ਚਮਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਪਾਰਸਲ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਲ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'LMCH* ਸੀਲ ਸੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ ਸੀਲ ਸੀਲ ਵਾਲੀ ਛਾਪ 'RS' ਅਤੇ 'ਡੱਬੀ' ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ। ਛੋਟਾ ਡੱਬੀ) ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਕੇਟ ਅਤੇ 2/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਿੱਕਾ 'LMCH' ਸੀਲ ਵਾਲੀ ਛਾਪ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਨੇ ਇੱਕ ਡੌਕਟਰ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਲੇਖ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਸੀਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਚਮਨ ਸਿੰਘ ਐਮਐਚਸੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(34) ਚਮਨ ਸਿੰਘ ASI (PW-15), ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ PW15/A। ਉਹ (PW-15) MHCofthc ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਕਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(35) ਬਿਨੈਕਾਰ-ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਵਾਜਬ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਰਅਸਲ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਐਸ.ਆਈ./ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਐਸ. PW-5) ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ (ਤਾਇਆ ਦੇ) ਪੁੱਤਰ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ ਦੀ ਮੌਤ 05.09.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ 11.10 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ PW-4 ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਸਵ. ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦਾ ਬਿਆਨ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਸਿਰਫ ਮੌਕਾ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਸਮੇਂ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੌਕੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਬਿਆਨ। ਅੱਗੇ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸ਼ੰਮੀ ਕੁਮਾਰ ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਬੰਦੂਕ ਖੋਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 'Tiereforc, ਅਜਿਹੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ S1/SIIO ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 05.09.2008 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਰਾਤ 10.10 ਵਜੇ ਰੈਪਟ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਬੋਲੈਰੋ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ ਅਲ ਰਾਤ 10.15 ਵਜੇ ਮਿਲਿਆ, ਭਾਵ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਰਾਤ 10.25 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਰਾਤ 11.00 ਵਜੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕੀਤੀ, ਅੱਗੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 8 ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ ਦੀ ਦੂਰੀ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ 11.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਹੁੰਚ ਗਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ 11.10 ਵਜੇ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ 06.09.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 6.00 ਵਜੇ ਇਲਾਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ

ਪਹੁੰਚੀ। ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਨੇ 06.09.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 12.45 ਵਜੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਪਿਛਲੇ ਕਰੀਬ 6-7 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕੋਲ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਮੈਨੇਜਰ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਉਸ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੰਤਵ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 'ਪੈਡਿੰਗ' ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 05.09.2008 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਕਾਮ ਸਾਦੀ ਕੀੜੀ) ਦਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ 08.09.09 ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .2008. ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3) ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਤੀ 08.09.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11.00/11.10 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਪਣੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਉਸ ਤੋਂ ਬਰੀ) ਇਲੀ ਪੁਲਿਸ ਲਾਕਅੱਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਜਾਣੇ ਬਰੀ) ਨੂੰ 11.09.2008 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) 08.09.2008 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਆਪਣਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 11.09.2008 ਨੂੰ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 14.09.2008 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਰਿਕਵਰੀ 'ਪੈਡਿੰਗ' ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ।

(36) ਸ੍ਰੀ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਰਾਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ- ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸਕੈਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਫੋਰਥਕੈਪਕਲੈੱਟ-ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਘਾਤਕ ਗੋਲੀ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਤਕਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੌਖਿਆਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਝੂਠ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਬੀ.) ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਸੀ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉਹ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ (ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢ ਕੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ।) ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਬੀ.) ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ3) ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਪਿੱਛੇ ਮਨੋਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਤੋਂ ਟੈਕਸੀ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਟੈਕਸੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ-ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਇਕੱਲੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਵੇਂ

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨਾਲ ਟੈਕਸੀ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਤਲ ਲਈ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.ਸੀ.ਡੀ.

(37) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਤਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ, ਉਤਰਦਾਤਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ DAQ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਿਪੁਲ ਧਰਮਾਣੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ੱਕ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। , ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਲਾਰੀ ਓਕੇ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਸਮੇਂ ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਵੱਲੋਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।

ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4/ਏ), ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4/ਬੀ), ਤਖਤ ਪੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ (ਏਕਸ. PW4/C) ਅਤੇ ਨੋਕੀਆ ਮੋਬਾਈਲ (ਏਕਸ. PW4/D) ਦੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(1) 8) ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ) ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਤਭੇਦ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਹਥਿਆਰ, ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ .32 ਬੋਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ) ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(39) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਲੜਕਾ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੋਬੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਸਕੇ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (PW-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-4) ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ.) ਵਿੱਚ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ (ਤਾਇਆ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਮੱਗਰੀ ਭੇਦਭਾਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ

(40) ਸਲਿ. ਬਲ ਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਕੋਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ ਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਂ ਨਹੀਂ।

(1) 1991 SCC(Cr.) 152

(2) AIR 1941 PC 11

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦਾ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਭਰਾ ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ @ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ (ਤਾਇਆ) ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-4) ਨੇ ਖਾਲੀ ਕਾਰਤੂਸ ਏਕਸ. PW4/A, ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ ਏਕਸ. PW4/B, ਲੱਕੜ ਦੇ ਬੈਚ (ਤਖਤਪੋਸ਼), ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ ਏਕਸ. PW4/C ਅਤੇ ਨੋਕੀਆ ਮੋਬਾਈਲ 1200 ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਾਬਕਾ PW4/D, ਉਕਤ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।' ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਵੱਲੋਂ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। I lowcvcr, ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ

ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੀ ਇੱਕ ਕੁਤਾਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ

ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵੀ ਉਸ ਦੇ (ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ-ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ (ਤੇਏ) ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (PW-3/com ਸਾਦੀ ਕੀਤੀ) ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਰਾ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਹਰੀ ਓਕੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੁਤਾਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਖਾਲੀ ਕੈਟਰਿਜਾਂ (ਏਕਸ.PW4/A), ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਧਰਤੀ (ਏਕਸ.PW4/B) ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ, (ਤਖਤਪੋਸ਼) ਲੱਕੜ ਦੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਬੈਚ ਅਤੇ ਦੋ ਕੁਰਸੀਆਂ (ਏਕਸ.PW4/C) ਦੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੋਕੀਆ 1200 (ਏਕਸ.PW4/D), PW-4 ਦਾ ਨਾਮ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਮੀਮੋ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਦਾ ਨਾਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ ਸਨ। ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਵਲ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਸਿੰਘ। ਇਹ ਸਭ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ.-4) ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ

ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰਿਕਾਰਡ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਤਾਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੇਈਮਾਨ ਜਾਂ ਬੇਈਮਾਨ ਸੀ, ਇਹ ਇਸਦਾ ਮੁੱਲ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਂ ਦਾਗੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਮੁੱਲ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲਣਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ.-4) ਦੇ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਫਲਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੈ।

(41) ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਬੇਤੁਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਕਵਰੀ ਮੀਮੋ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਸਤਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੇਸ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤਫਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁਤਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ। ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਨੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਤਾਹੀ ਜਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਸਨ। ਐਸਆਈ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ 08.09.2008 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਤੀ 06.09.2008/ਇਲੀਅਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਨਾਮ ਗਲਤ ਸੀ

ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਥਾਂ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ SI ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੇਵਲ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਗਲਤ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(42) ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ) ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸਆਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀਬੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਰਾਤ 11.00 ਵਜੇ ਫੁਵਾਰਾ ਚੌਕ (ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ) ਵਿਖੇ ਦਰਜ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 11.10 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਐਸ.ਆਈ ਰਵਿੰਦਰ ਦੀ ਜ਼ਿਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5), ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਤ 10.10 ਵਜੇ ਥੈਰੇਪਟ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਬੋਲੈਰੋ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਉਸ ਨੂੰ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ ਵਿਖੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ 10.15 ਵਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ 10.25 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਰਾਤ 11.00 ਵਜੇ ਉਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ASI ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ 06.09.2008 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਥਾਣਾ ਦਿੜ੍ਹਬਾ ਦੇ ਏ. ਨੰਬਰ 8 ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ ਤੋਂ 1000 ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਥਾਣਾ ਦਿਵਾਨ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 11/2 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਸੀ। ਨੰਬਰ 8 ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ ਤੱਕ ਦੀ ਦੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਰਾਤ 11.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਰਾਤ 11.30 ਵਜੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।

(43) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਬਾਰੇ ਹਨ

nightly 05.09.2008 ਜਦੋਂ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਆਈ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਰਾਤ 10.25 ਵਜੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਰਾਤ 11.00 ਵਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ।
ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਮਿੰਨੀ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ ਵਿਖੇ ਰਾਤ 11.00 ਵਜੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਸਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਝੂਠਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। .

(44) ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (PW-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ <
(ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਨੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ., ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੇ .
ਸਿਗਰਟ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੰਬੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਪੁੱਤਰ ਜੇ
ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਫਿਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਹੈਪੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਰਿਵਾਲਵਰ ਸੀ, ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੰਨਮੈਨ ਦੀ ਕਾਰਬਾਈਨ

ਖੇਹ ਲਈ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1
ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਨੇ 1
i.e. ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ;
ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਹਵਾ 'ਚ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਅਤੇ 'ਲਲਕਾਰੇ' ਉਠਾਏ ਕਿ ਜੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (PW-3/ i
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੇ 'ਮਾਰਟਾ....

ਆਈ

ਮਾਰਟਾ'। ਫਿਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨੋਂ
ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੀ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਉਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-
3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਬਲਦੇਵ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ

(ਪੀ ਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਕਿ ਉਹ ਸੰਧੂ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਵਿਖੇ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ■
ਚੰਦਰ ਨਗਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਉਸਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ (ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦਾ ਲੜਕਾ)
ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਨੀਲ ਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਵਿਖੇ। 05.09.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ 8.45 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਹ (ਬਲਦੇਵ

4)

ਸਿੰਘ-ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੀਲ ਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ

ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ
ਗੰਨੈਸੈਨ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਪੀਬੀ-1 ਓ-ਬੀਈ-4979 ਵਾਲੀ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੀ
ਬੋਲੈਰੋ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਆਏ। ਉਕਤ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਉਹ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਬੈਂਚ (ਤਖਤਪੋਸ਼) 'ਤੇ
ਬੈਠ ਗਏ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ
ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸ਼ੰਮੀ ਕੁਮਾਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। 08.09.2008 ਨੂੰ ਉਹ ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ
ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ, ਜੋ
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸ਼ੰਮੀ ਕੁਮਾਰ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ
ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 162 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ
(ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਤੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ
(ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦਾ ਪੈਕੇਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ 20/- ਰੁਪਏ
ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦਾ ਪੈਕੇਟ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ
ਹੈਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੌਬੀ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਫਿਰ ਨੀਲ ਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ
ਆਏ ਅਤੇ ਉਥੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ)

ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ ਕੋਲ ਰਿਵਾਲਵਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ @ਸੋਨੂੰ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਗੰਨਮੈਨ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੰਘ @ ਸੋਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਫਾਇਰਿੰਗ ਕੀਤੀ। ਘਟਨਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਕਸੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਝਗੜਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੋਬੀ (ਸਿ. ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਨੂੰ ਲਾਸ਼ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਥਾਣੇ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਮਿੰਨੀ ਫੁਹਾਰਾ ਚੌਕ ਨੇੜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਬੀ. ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਾਪਰੀ ਅਸਲ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਬੀ. ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। PW-3 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ)। ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਕੋ ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 161 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਨੰਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਹੈਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਬੋਬੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(45) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਮੌਕਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ **ਰਾਮ ਦੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਦੀ ਸੌਖ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ**, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਇਤਫਾਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੋ- ਕਹਿੰਦੇ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਕਾ ਗਵਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਘੋਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਇਸਮਾਈਲ ਅਹਿਮਦ ਪੀਪੜੀ** ਬਨਾਮ **ਮੋਮਿਨ ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ**, ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਗਵਾਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਵਤ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਸੰਧੂ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੋਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵੀ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਲ ਕੰਠ ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ

ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਲਗਭਗ 1 ਤੋਂ 1/2 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਸੀ। ਡਰਾਈਵਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਹਨ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਕੋਈ ਆਮ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੀ ਆਸਾਨ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਰਾਈਵਰ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਵੱਲੋਂ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸੇਨੂੰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਬੇਕਸੂਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਮੌਕਾ ਗਵਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਰਾਈਵਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਠੋਸ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਹੋਵੇ।

(46) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 162 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬਦਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, **ਜ਼ਹੀਰੂਦੀਨ** ਬਨਾਮ **ਬਾਦਸ਼ਾਹ (3) ਵਿਚ** ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ; “ਧਾਰਾ (ic ਸੈਕਸ਼ਨ 162 (1) ਸੀਆਰਪੀਸੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਉਸ ਮਨਾਹੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਲੰਘਣਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਘੱਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਗਲਤ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਰਤੋਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਸਿਰਫ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਫ੍ਰੀਲੈਂਸ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾ ਮੰਨੇ।” ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟ

ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕੀਤੀ।

ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾ ਮੰਨਣਯੋਗ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਆਪਣੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਜਿਸ ਨੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਚ *ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ* ਬਨਾਮ *ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ. (4)*, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਛੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 162 ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ 1923 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਉਪਯੋਗਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਖੁਸ਼ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 145 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਵਾਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਆਮ ਪੱਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਇਹ ਬਿਆਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਰਾਂਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਬੇਤੁਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਗਵਾਹ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੀ ਬਿਆਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਧਾਰਾ 145 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ.

(47) ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (2011 ਦੇ CRA ਨੰਬਰ DI 026-DB ਵਿੱਚ) ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (PW-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 08.09.2008 ਨੂੰ ਐਕਸ.ਡੀ.ਏ. ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ 08.09.2008 ਦੀ ਗਰਮੀ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11/11.10 ਵਜੇ

ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਤਾਲਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਲਾਕਅੱਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸਦਿਆਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਥੇ ਦੇ ਐਸਐਚਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ੰਮੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮ ਗਲਤ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ 08.09.2008 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ 11.09.2008 ਨੂੰ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਦਿਨ ਭਾਵ 11.09.2008 ਨੂੰ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। SI ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (PW-5) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 11.09.2008 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/PW-3) ਸਮੇਤ ਕੈਲਾਸ਼ ਚੌਕ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।, ਜਿੱਥੇ, ਅਸ਼ਵਨੀ ਬਾਵਾ ਨੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ (ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਰੀ) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਮੈਮੋ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਐਚ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ5/ਆਈ ਰਾਹੀਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਕਤ ਮੈਮੋ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਡਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਹੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਕੇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ; **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਗਬੀਰ ਸਿੰਘ (5)**। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ-ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 18 (ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਾਹ) ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 16.03.1975 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਰਾਮਲੀਲਾ ਮੈਦਾਨ 'ਚ ਮਿਲੀ। ਜੇਕਰ 16 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ 18.03.1975 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ 18.03.1975 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਉਹ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕੇਸ ਵਿਚ "ਪੈਡਿੰਗ" ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਘੜੇ ਗਏ ਸਨ।

(48) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ 08.09.2008 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਸਾਨੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਡਿੰਗ ਦਾ ਲਾਭ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਖ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦੀ 11.09.2008 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਹੈ, ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-) ਦੇ ਚਲਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੌਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। 3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 11.09.2008 ਨੂੰ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ

ਸਿੰਘ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ 08.09.2008 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। **ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ ਵਿਚ ਅਨਫਾਲਸਸ ਦਾ** ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਪੈਡਿੰਗ ਦਾ ਨਤੀਜਾ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਸਆਈ ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 17.09.2008 ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਮੀਮੇ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਐਮ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(49) ਬਿਨੈਕਾਰ-ਤਕਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ (2011 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਏ. ਨੰ. 046-ਡੀ.ਬੀ. ਵਿੱਚ) ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਰਾਏ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਆਈ ਲੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਚ.ਆਰ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.5/ਏ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਬਲਦਕਵੀ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਸਿਗਰਟ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਾਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਉਸ ਨੂੰ. ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦਫਤਰ ਅੰਦਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਲੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। themcantime ਵਿੱਚ, ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਿਸਤੌਲ ਸੀ, ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਸਦੇ ਗੰਨਮੈਨ ਦੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰਿਵਾਲਵਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਮ ਅਲਜ ਇਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। . ਇਸ ਲਈ,

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾਅਪੀਲੈਟ) ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ। ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ ਵੱਲ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ Ibis ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸੱਟ ਲੱਗੀ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ .32 ਇੰਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ.ਵਾਈ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ .32 ਇੰਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨੰਬਰ ਐਫਜੀ-2917 ਦੇ ਡਬਲਯੂ/2 ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਬੈਰਲ ਵਾਸ਼ ਦੀ ਰਸਾਇਣਕ ਜਾਂਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, .32 ਇੰਚ ਰਿਵਾਲਵਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅੱਗ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ। ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦੇ ਅਸਲ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਨਾਲ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਗੋਲੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ। by ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਰਿਵਾਲਵਰ ਤੋਂ।

(50) ਇਹ ਘਟਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਗੰਨਮੈਨ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰਵ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਤਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *in ਮਹਿਬੂਬ ਸ਼ਾਹ* ਬਨਾਮ *ਬਾਦਸ਼ਾਹ (6)*, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅੱਲ੍ਹਾ ਪਿਤਾ, ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੋਲੀ ਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇੱਕ ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ, ਜਿਸਨੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਜਿਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭਗੌੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਾਹ, ਜੋ ਕਤਲ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਲ੍ਹਾ ਦਾਦ (ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕੁਝ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਧ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਗ ਰਹੇ ਕਾਨੇ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਲਈ ਕਿਸ਼ਤੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਖੰਡਾ ਕੇਸੀਲ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮੀਲ ਤੱਕ ਸਫਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ

(6) ਏਆਈਆਰ 1945 ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ 118

ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪਿਤਾ ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਾਹ (ਭਗੌੜਾ) ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਦੱਸਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਕਾਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਭਗ 16 ਬੰਡਲ ਕਾਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਸੋਢੇ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੁਹੰਮਦ ਹੁਸੈਨ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਗੁਲਾਮ ਕਾਸਿਮ ਸ਼ਾਹ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ - ਜੋ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅੱਲ੍ਹਾ ਪਿਤਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਏ ਹੋਅਰ ਡੈਡ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਾਸਿਮ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਫਿਰ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਪਿਤਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਪਿਤਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਹ ਰੱਸੀ 'ਤੇ ਵੜ ਗਿਆ। ਅੱਲ੍ਹਾ ਪਿਤਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚੋਂ 'ਲਾਰੀ' (ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਂਸ ਦਾ ਖੰਭਾ, ਲਗਭਗ ਦਸ ਫੁੱਟ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਛੇ ਇੰਚ ਮੋਟਾ) ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਕਾਸਿਮ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਕਾਸਿਮ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਮਦਦ ਲਈ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਮਹਿਬੂਬ ਸ਼ਾਹ-ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦੂਕਾਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦਾਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹਮੀਦੁੱਲਾ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਮਹਿਬੂਬ ਸ਼ਾਹ-ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦਾਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਬੂਬ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹਮੀਦੁੱਲਾ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਲੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ 'ਸਾਂਝਾ ਝਗੜਾ' ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਗੁਲਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਚੀਕਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਾਲ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੁਲਾਮ ਕਾਸਿਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ) ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ- ਮਹਿਬੂਬ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਆਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ। ਪਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ- ਮਹਿਬੂਬ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਇਕੋ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਕਾਸਿਮ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਹਿਬੂਬ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹਮੀਦੁੱਲਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ 'ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ' ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਵੀਡੀਸੀਐਨਕੋਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਰਾਦਾ? ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਹਿਬੂਬ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਵਲੀ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕਾਸਿਮ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਭਾਗ ਜੋ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਵੰਡਦਾ ਹੈ ਅਕਸਰ ਬਹੁਤ ਪਤਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਅੰਤਰ ਅਸਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੀਡੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 IPC ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(51) ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਵਿਚਕਾਰ ਝੜਪ ਦੌਰਾਨ ਗੁੱਸਾ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਗੋਲੀ ਖੁੰਝ ਗਈ। ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਗੰਨਮੈਨ ਦੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਖੋਹ ਲਈ ਅਤੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵੀ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗ ਗਈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਤਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੰਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਵਿੱਚੋਂ ਫਾਇਰ ਆਰਮ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਝੜਪ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮਾਰਨਾ ਸੀ, ਇਹ ਧਾਰਾ 307 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਤਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਕੇ ਜੋ ਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਉਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਸੁੰ ਰਾਏ ਨੇ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

Tcjindcr Bawa @ ਹੈਪੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ) ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕਤਲ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(52) ਐਪਕਲੈਟ-ਤਕਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਗਈ ਗੋਲੀ ਦੇ ਖਾਲੀ ਹਿੱਸੇ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੋਲੀ ਦੇ ਖਾਲੀ ਹਿੱਸੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਪਿਸਤੌਲ ਜਾਂ ਰਾਈਫਲ ਜਾਂ ਸ਼ਾਟ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਖਾਲੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਿਵਾਲਵਰ ਵਿੱਚ ਡਾਈ ਖਾਲੀ ਇਸਦੇ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ-ਅਪੀਲੈਟ

ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ ਉਹ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

(53) ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਜੋ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਐਕਸ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5/ਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਨੋਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸੀ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.- 3/ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਪਿੱਛੇ ਮਨੋਰਥ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਹੈਪੀ (ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਟੈਕਸੀ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮਾਲਕ) ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਕਸੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਸਿਰਫ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ FIR ਏਕਸ.PW5/A ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਤੇਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ @ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੀ ਗੋਲੀ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ।

(54) ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਨੂੰ ਐਮਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਜਿਤ ਐਮਿਸ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਅਸਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੂਰਜ

ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਡੀਗਾਰਡ ਦੀ ਕਾਰਬਾਈਨ ਲੈ ਕੇ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 27 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (7)** ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। **ਮਿੱਠੂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (8)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 303 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 303 ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿੱਠੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹਾ

ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਵਿਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਧੇਰੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਜਿਤ ਹਥਿਆਰਾਂ ਜਾਂ ਵਰਜਿਤ ਅਸਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਤ ਇਸ ਲਈ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਨਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੋਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

(55) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, 2011 ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 6 ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਨਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 2011 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.ਡੀ-1026-ਡੀਬੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 10,000/* ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 500/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਸੂਰਜ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(1) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋਰ ਕੈਦ

(7) (2012) 3 SCC 346

(8) ਏਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 473

ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੈਦ ਦੀਆਂ ਟਾਇਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ.ਡੀ- 1046- 2011 ਦੇ ਡੀ.ਬੀ., ਤਜਿੰਦਰ ਬਾਵਾ ਉਰਫ ਹੈਪੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਧਾਰਾ 307 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। 10,000/- ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਦ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੀਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੋਬਾ